

CA-NOSTRA

* * * ANY SEGON, NÚM. 67 * * *

* * * SETMANARI POPULAR * * *

INCA, 2 DE JANER DE 1909 * * *

NOSTRA PUBLICACIÓ

A l'entrada de l'any nou compleixen quinze mesos desde nostra aparició a n-el camp de la premsa. Quinze mesos de vida d'un setmanari rural no signifiquen un granet d'arena dins el món periodístic. Però si's té en conte que CA-NOSTRA no's presentá a la lluita de la vida per afalagar passions rastreres de la massa plebeya o acomodada; que no som venguts a repartir alabanses y adulacions a dreta y esquerra, vanes afalagadures de que tant se paga el món frívol, sinó que nostra missió va dirigida a difundir les sanes idees, a enlayrar les bones costums y a combatre l'immoralitat que per tot arreu campa; si's té en conte que sostenim uns ideals que, encara que haurien d'estar dins el cor de tots, no tots los volen rebre com a doctrina teòrica y práctica de la seua vida social y política; si's té en conte tot axò, repetim, prest s'endevinará que nostra labor es estada fecunda en sacrificis y disgusts que donam per ben emprats si en qualque cosa hem contribuït al resurgiment de nostra estimada terra.

Ab lo dit fins aquí, basta per entreveure que nostra orientació no haurá caiguda bé a tots, y que tal volta sens volerho ens haurá criat qualque enemic, que lo deploram. Mes nos cab la satisfacció de poder dir a nostres lectors que de cada dia son més els amics y partidaris de CA-NOSTRA. Si al principi erem pocs y ben avenguts, com més son anats correguent els dies de nostra propaganda, son estats més els treballadors a nostra tasca, y ara ja son una partida de gent fenera, amb element jove de belles esperances per la Patria, que plens de dalit y entusiasme comensen l'any nou amb bons propòsits de avalorar nostres columnes amb els seus treballs literaris y socials.

No estam tot-sols, com qualcú per tirar-nos pedres ha dit. Amb CA-NOSTRA está una colla de bons amics que sense cercarlos hem trobat, atrets per l'afinitat de les idees que desde'l principi hem sostengudes. De totes les parts de Mallorca, durant l'any passat hem rebudes proves inequívokes d'animació y amistansa, amb que nos demostraven la seua conformitat amb nostre sentir, y això nos anima a passar avant, y sempre avant, a n-el camí emprès per Deu y per la Patria.

LO CANT DELS AUCELLS

*Al veure despuntar
lo major lluminar
en la nit més ditxosa,
los aucellets cantant
a festetjarlo van
amb sa veu melindrosa.*

*L'aucell, rey del espay,
va pels aires volant,
cantant amb melodía,
dient:—Jesús es nat
per treurens de pecat
y darnos alegria.—*

*Responli el passarell:
—¡Oh, qu'hermós y que bell
es l'infant de Maria!—
Y lo alegre tort:
—Vensuda n'es la mort,
ja neix la vida mia.*

*La garsa, griva y gaig,
diuen:—Ja ve lo Maig.—
Respon la cadenera.
Tot arbre reverdeix,
tota planta floreix
com si fos primavera.*

(Cansó popular)

ELS SANTS REIS D'ORIENT

(DE FEDERIC MISTRAL) *

—Demá es el dia dels Reis; si'ls voleu veure arribar, anau depressa a sortirlos a camí, y duislos qualque present.

Vet-aquí lo que nos deien en el temps llunyá de ma infancia, la vetlla dels Reis, les nostres mares.

Y, endevant! Tota l'atlotèa del poble, tots, partiem entusiasmat a sortir al encontre an els Reis d'Orient, qui venien a Maian ab llurs pages, llurs camells y tot llur acompanyament, per adorar al Minyonet Jesús.

—Aont anau, fills meus?

—Anam a sortir a camí an els Reis.

Y així, tots junts; atlots espellissats y atlotetes rosses ab esclops y caputxeta, partiem pel camí d'Arles, ab el cor tremolós d'alegria

(*) Capítol III del llibre «Memories y contarelles.»—Llibreria Plon-Nourrit.—Carrer de Garancière.—Paris.—1906.

y els ulls plens de visions joioses, duert en les mans, com nos havien comanat, neules pels Reis, figures seques pels pages y palla pels camells.

*Dies creixents
Dies dolents.*

Feia molt de fret. El vent de tramuntana siulava enfalconit; el sol pàlit baixava lentament devès el Rose; els seregalls y els rierols estaven glassats y l'herba de les voreres re-cremada de les gelades. Les rames despulades dels saucs enrogien y els rupits y els buscarets hi saltironaven, titillettant tranquilament de branca en branca. . . No's veia ningú en tota la plana en no esser qualque pobre viuda duert sobre'l cap el cányem ple de buscall secs, o qualque vell miserable cercant caragols per les verdisses mosties.

—Aont anau tan tart atlots?—

—Anam a sortir a camí an els Reis!—

Y, ab el cap enrera, com els galls joves, rient, cantant, fent el peu coix, o correguent tant com podiem, avensavem pel camí blanc, escombrat pel vent.

Llavors, el dia tombava. El campanar de Maian desapareixia de la nostra vista tapat pels arbres, derrera els alts ciprers, ab puntes negres. El paisatge, ample y suáu, s'escampava pel llunyadar. . . Miravem enfora, tant com podiem, fins a perdre de vista, y no descubriem res, en no esser qualque redolí espínós que'l vent feia volar per dins els rostolls.—Era un hora-baixa d'hivern y de janer, molt trist, desolat y mut.

Desiara, topavem qualque pastor qui, embolicat ab sa capa, venia de pasturar les ovelles.

—Atlots; y aont anau, tan tart?—

—Anam a sortir a camí an els Reis.—No mos sabríeu dir si encara son alluny?—

—Ah! sí, els Reis! No hi pensava. . . Son per allá derrera qui venen. Aviat els encontrareu.—Y partiem correntses, correntses, a sortirlos a camí, ab les neules dolces y l'herba seca pels cavalls.

El dia ja mancava. El sol, cubert per un nigul inmens, s'esvania lentament. L'alegre xerradissa poc a poc enmudia. . . El vent tramuntanenc era tornat més crú, y els més valents comensaven a refredar.

De sobte:

—Vet-los-allá!

Un crit d'alegria folia sortia de totes les boques. . . y la gran magnificencia de la pompa real enlluernava els nostres ulls. Un

nimbament de llum, un triomf esplèndit de color regent y daurat, cubria tot el ponent, ab draps amples de púrpura flametjant y mitja corona d'or y rubins ab un cércol de raigs brillantíssims, qu'illuminava tot l'horitzó.

—Els Reis! els Reis!—Vet-allà llur corona! y llurs mantells! y llurs senyeres! y llurs cavalls y els camells, qui venen!—

Aquella gloria enlluernadora, la derrera brillantor del sol ponent, s'apagava poc a poc, acabant per fondre-se entre'ls niguls; y desencantats, ab la boca badada, nos trobavem tots sols en mitj de la planura negrosa.

—Per ont s'en son anats els Reis?

—Per derrera la montanya.

Al instant sentiem siular l'òliba; nos agafava por y tornavem enrera en la fosca, mitj mostiis y empagatis, manyuclant y roegant de mala gana les neules y les figues seques, que duiem pels Reis.

Y quant arribavem an el poble cadascú s'en anava totduna a ca-seva.

—Qu'es estat? ¿que'ls heu vist?—nos preguntaven les nostres mares.

—No; son passats per molt alluny, per d'allà la muntanya.

—Y, quin camí heu pres?—

—El camí d'Arlatan. . .

—D'atlots!—Si'ls Reis no'n passen mai per aqueix camí!—No sabeu que venen de l'Orient? Era pel vell camí de Roma qu'havieu de pendre. . . Que'm sab de greu que no'ls hajeu vist!—Sabeu qu'ho eren de guapos quant son entrats a Maian, ab els tambors y les trompes y els pages y els camells! . . . Quin acompanyament, Mare de Deu! Ara son a l'esglesia a adorar el Bon Jesuset. En haver sopat els anirem a veure.

Jo sopava a ca l'avia Nanon. Menjava aviat y totduna partia depressa cap a la parroquia. Al arribarhi ja estava tota plena de gernació.

L'orga retronava acompanyant el cant de tot el poble, qui comensava ab lentitut la clàssica copla de Nadal y acabava desplegant sa veu formidable.

Al matí

parteix la cavalcada

dels tres Reis, seguint l'ample camí.

Dematí

he vist l'acompanyada

dels Sants Reis qui venen cap aquí.

Els atlots, esperonetjats pel desitj de veure-hu tot de molt aprop, nos aficavem per entre les falces de les dones, fins que arribavem a la capella del Naixement, y allà, hi descobríem ab sorpresa, par-demunt la cova, l'Estrella resplendent, y sobre l'altar, els Reis Mages, ab mantells roig, groc y blau, qu'adoraven el Minyonet Jesús: el Rei Gaspar, ab la caixeta d'or, el Rei Melsiòn, ab l'encenser, y el Rei Baltasar, ab el vas de mirra. Llavors admiravem, cosa per cosa, els bells pages sostenint an els Reis els blancs rossegalls de llurs vestes; els camells jeperuts alçant el cap sobre l'ase y el bou; y la Santa Verge y Sant Joseph; y per l'entorn, dalt un serralet de paper abollat, pastors y pastores duen tortells, paners d'ous y anyells; el moliner ab el sac de farina; la vella filant; el bado devant la porta; l'esmolador voltant la

roda: l'hostaler obrint la finestra, y molts d'altres pastorells dels que solen posar en els betlems. Però lo que cridava més la nostra atenció era'l *Rei Moro*.

De llavors ensá, m'ha succehit moltes vegades anarmen a passetjar, la vetlada dels Reis a la caiguda del sol, pel camí d'Arles. Els rupits y els buscarets segueixen voletetjant per dins les verdisses espinoses. Encara qualche pobre vell cerca, com llavors, caragols per dins l'herbei, y l'òliba encara hi canta; però, per dins la resplendent nuvolada ponentina, ja no hi descubresc com llavors la Santa Gloria, ni la corona radiant dels antics Reis. . .

—A ont son ara els Reis?—

—Derrera la montanya.—

Oh! suau melancònia, dolsa tristesa de les coses passades durant l'infancia. . .

Traducció den

JOAN ROSSELLÓ.

EL COL·LEGI ESPANYOL DE ROMA

Son en gran manera honrosos els resultats obtinguts pels deixebles del Col·legi Espanyol a l'Universitat Gregoriana y Academia de Sant Tomás. El catàlec de les distincions otorgades a n-el passat curs constituex un triomf esplèndit pels nostres escolars.

Dels 105 premis repartits entre'ls milars d'alumnes de l'Universitat en les diferents assignatures resulta que nostres colegials n'han obtinguts CINQUANTA NOU; es dir: el Col·legi Espanyol ha alcançat més premis que plegats els 46 altres col·legis de les diferents nacions y ordes.

A més d'axò resulta qu'en Teologia ha obtingut 13 Doctorats, 8 Llicenciats y 17 Batxillerats; en Dret Canònic 5 Doctorats, 9 Llicenciatures y 27 Batxillerats, y en Filosofia 6 Doctorats, 6 Llicenciatures y 3 Batxillerats.

Per l'Academia de Sant Tomás n'han resultat 18 Doctorats y quatre dels cinc premis concedits, podentse dir que els espanyols han alcançat més graus acadèmics que'ls demés col·legis.

LES CAMPANES

Un temps, dins el meu jardí
les campanes s'hi badavan
quant les anava a cullir
totes per mi repicavan.

Per veure les flors galanes
ara baix dins el meu hort,
mes ¡ay! les blancas campanes
ja tocan sempre de mort.

M. J. PEÑA.

Almanaque de «El Felanigense.»

Coses que passen

Poques coses més aristocràtiques y selectes qu'aquella *soirée*. (Això era a Palma, la setmana passada, a una societat molt distingida).

Allà *caras bonitas, elegantes toilettes, bri-*

llantes uniformes, delicado lunch (y periodistes qui s'en xupaven els dits) *valeses y rigodonés* ballats per *la gente joven*; allà autoritats y *distinguidas señoritas cuyo nombre* l'endemá sentien no recordar els reporters en les seves ensucrades ressenyes; allà tot lo millor de Palma. . .

Y entre lo més escullit del programa figuraven uns trossos de. . . —¿de Mozart o Beethoven?—No, uns trossos de *los falsos dioses*, una d'aquestes estupidíssimes sarsueles aflicció del sentit comú y delectació de llimpiabotas chulos. Los recitá *magistralmente* el *discreto primer actor* qui diuigeix la molt indecent companyia sicalíptica del Liric. Y la Sta. X va fer les delícies de la concurrencia amb uns fragments *verde claro* de *Sangre moza* (una altra obra mestra del gènere), de tal manera que totes les mans s'ajuntaren per aplaudirla y obligarla a repetir aquella cosa que amb el nostro mallorquí li deim un mal romanso, y que en llenguatge de bona societat se diu *tan delicada pieza*.

Així ho contenen les cròniques periodístiques. CA-NOSTRA hi fa un sol comentari: ja no té raó d'esser *La Gaceta de Mallorca* ni cap periòdic qui prediqui doctrines de fraternitat y igualtat de drets socials. Aquí tots som germans y ben iguals. Al manco en lo que se refereix a bon gust y a sentit moral (digauli comú si voleu), no hi ha cap diferencia entre el florèt de la nostra bona societat y la gent més humil, un mosso de cafeti ordinari per exemple.

EL NOSTRO CONCURS

RECTIFICACIÓ

El plas d'admissió dels treballs sobre els nostros caragols qui's presentin a concurs finirá dia 15 de JANER, y no de febrer com equivocadament posarem en el passat número. Que ho tenguin en conte els Srs. concurrents.

EL PULGÓN LERROUXISTA

Axí se titula un article publicat demunt «La Publicidad», diari republicà de Barcelona, y firmat p'en Federic Urales, republicà y ultraradical, que segurament deu conexe el panyo.

Vegin nostres lectors com canta:

«De ahí el parasitismo que en la política y en las luchas obreras de Cataluña representa el lerrouxismo, formado de abogados sin pleitos, de médicos sin enfermos, de maestros sin alumnos, de obreros sin trabajo y de oradores sin vergüenza.»

Lerroux, y al retratar á Lerroux retrato á sus capitanes; es un hombre que ha orientado su vida hacia el comedor ó hacia la holganza, y como le gusta vivir bien y le disgusta trabajar, para vivir bien ha de convertirse en parásito de los que trabajan. Por esto se ve obligado á inventar minas, sociedades especiales y revoluciones propias. Lerroux necesita vivir á cuerpo de rey, y como no puede lograrlo trabajando, porque no sabe ni quiere

saber, ha de viuir engañando. De la misma madera son los capitanes que le siguen, porque si no lo fuesen no le seguirian. Es más, esos capitanes cubren su incapacidad para el trabajo y su holganza bajo la bandera inventiva de Lerroux, una bandera de timos.

Si ciegos no fueran los paganos del *ilustre emigrado*, verian que el lerrouxismo les resulta muy caro; que la panza de Lerroux se lo traga todo; que la revolución de Lerroux es un pozo sin fondo y sin revolución.

Malo personalmente no es Lerroux, ¡qué ha de ser! Si Lerroux pudiese vivir fastuosamente, sin engañar a nadie, sería buena persona. Si Lerroux hubiese orientado su vida hacia una industria, hacia una empresa, agrícola ó comercial, hacia un arte ó una ciencia, aún siendo político, no sería perjudicial para la clase trabajadora como ahora es, porque ahora ha de vivir de ella política y económicamente, salvo lo que saque de cuando en cuando de algún correligionario rico; y entonces económicamente viviría de lo que produjesen sus empresas industriales, ó su inspiración, y políticamente viviría de sus parciales.

LA FILLA DEL REY

En cert temps de l'antigor, hi hagué un rey que tenia una filla. Y un dia va dir:

—Qui es vulga casar ab la meua filla que venga y la fassi enrahonar, però si no ho logra, li faré tayar el cap.

La Dama no volia enrahonar ab sos pretendents, precisament perquè'l seu pare los tanyés el cap, y axis n'havia lograt cent vic-times.

Un dia reb la visita el rey d'un subjecte que li diu:

—Me voldria casar ab la teua filla.

—Si logres ferla enrahonar tu t'hi casarás.

El jovezell s'en entra cap a l'habitació de la Dama que n'estava acompanyada de ses criades, y diu:

—Los meus germans están a punt de bayarse.

—¿Y per qué?—preguntaren les criades.

—Perque l'un—va respondre el jove—es fuster, l'altre marxant de seda y l'altre t'aleb (mestre d'estudi). El fuster va fer una dona de justa, el marxant la vesti de seda, y en l'aleb li creá una ánima. Are se barayen perquè tots diuen qu'ha de ser la seua dona.

Aleshores la filla del rey no's pogué contenir y va dir:

—Ella s'hauria de casar ab qui li doná vida, ab en t'aleb.

Tant bon punt acabá de parlar el donzell se dirigeix a tot el servey, y los diu:

—Sigueume testimonis: he fet enrahonar a la Dama.

Y veis aqui com per aquest medi, el jove se casá ab la filla del rey.

Noves d'Inca

—Ahir prengueren possessori de sos respectius carrecs el nou Fiscal d'aquesta ciutat D. Miquel Pujades, abvoat, y el suplent

D. Miquel Amer hizendat.
Felicitam a nostres amics per haverlos estat confiats tant honrosos carrecs.

—També han fet el jurament que pertoca els següents senyors, segons l'orde ab que foren nombrats Adjunts del Tribunal municipal d'Inca:

D. Bartomeu Palliser Fiol, don Gabriel Cortés Miró, don Juan Gelabert Beltrán, don Per'Antoni Pujades Far, don Joseph Balaguer Costa, don Antoni J. Pastor Villalonga, don Miquel Arrom, don Guiem Mora Rama, don Vicens Ensenyat Ensenyat, don Josep Ferrá Tous, don Bartomeu Fiol Colom y don Antoni París Beltrán.

—Per iniciativa del Ministre de Gracia y Justicia s'ha concedit a n-el Diputat a Corts electe D. Ramón Albó la gran creu de Isabel la Catòlica, lliure de gastos, p'els innumerables treballs que té fets en prò de la caritat pública y privada y de la reforma penitenciaria.

Aquesta nova qu'are publican els diaris confirma lo que digué després de les eleccions, respecte a n-el Diputat per Barcelona senyor Albó, el nou col·laborador de CA-NOSTRA que firma ab el seudònim de Joan de Son Catiu.

—Es estat nombrat pel Sr. Bisbe de Mallorca Vicari *in capite* de Caymari, Mossen Pere Joan Beltrán, Rector qu'era actualment de San Domingo.

Aquest digníssim sacerdot es persona de iniciativa y un operari del Evangeli dels més feners qu'hem conegut, que dexa molts bon recorts a la iglesia que retgia, tant per les importants millores que hi ha fetes, com pel servici espiritual que cotidianament hi prestava.

Felicitam a nostre amic per son nou carrec.

—El moviment de la població d'Inca durant l'any 1908 es el següent:

Matrimonis celebrats	65
Defuncions de tot estament	129
Naxements	239
Diferencia o ganancia fenguda	110

Com se veu, no mos porem quejar del augment, encara que aquestes dades no poden esser exactes a causa de les persones que van y venen sempre seguit.

—La societat «Círcol d'Obrers Catòlics», dia 26 del passat Decembre, renová la mitat dels càrrecs de la Junta Directiva essent elegits: Vice-President: D. Miquel Aguiló. Bibliotecari: D. Miquel Llinás Pve. Vice-depositari: D. Miquel Batle. Vocals: D. Mateu Estrany, D. Antoni Pieras y D. Llorens Durán. Vice-Secretari: D. Sebastiá Llabrés Pve.

—S'es renovada també la Junta Directiva del *Centro Instructivo* d'aquesta ciutat, essent elegits per unanimitat, els següents senyors:

President.—D. Rafel Payeras Janer.
Vice-President.—D. Miquel Pujades Ferrer.
Vocals.—Primer: D. Francesc Llabrés Fornés. Segon: D. Francesc Salas Janer. Tercer: D. Albert Galiana Fernandez. Quart: D. Geroni Más Esteva. Depositari: D. Joan Rosselló Bibiloni. Secretari: D. Bernad Solivelles Gelabert. Vice-Secretari: D. Jordi Bisellach Reus.

—Bon comensament de temporada ha tengut la Cátedra de declamació del Círcol d'Obrers Catòlics. Degut a lo bé qu'han representat el seu respectiu paper els joves aficionats, els tres vespres qu'han donada funció durant les festes, el saló del teatre s'es vist ple de gom en gom d'un públic qu'aplaudia ab entusiasme.

Demá vespre tornarà haverhi funció.

BOLLETÍ COMERCIAL

Preus que retgiren dijous passat.

Bessó.	el quintá de 00'00 a	74'00
Blat novell.	la cordera de 00'00 a	19'00
Xeixa id.	id. de 00'00 a	19'00
Ordi mallorquí.	id. de 11'75 a	12'00
Ordi foraster.	id. a	11'00
Sivada.	id. a	09'00
Ídem forastera.	id. a	08'00
Faves cuïtores.	id. a	20'00
Ídem ordinaries.	id. a	19'00
Ídem pel bestia.	id. a	18'00
Blat de les Indies	id. a	14'00
Siurons.	id. de 00'00 a	24'00
Fasols.	id. a	29'00
Monjetes de confit	id. a	50'00
Ídem blanques.	id. a	25'00
Figues seques	el quintá de 09'00 a	08'00
Porcs grassos	s'arrova de 09'50 a	11'00
Safra	s'unsa de 00'00 a	03'00
Gallines	sa tersa de 00'00 a	00'95
Ous	dotzena a	01'20
Patates.	el quintá de 00'00 a	04'55
Moneacos	id. de 02'25 a	02'75

PUBLICACIONES REBUDES

SA MARJAL.—Tal es el nom d'una revista mensual que acaba de sortir a llum, publicada per la Congregació Mariana de Sa Pobla, encaminada a difundir la cultura entre'ls habitants d'aquella fenera y populosa Vila. Publicará articles populars de propaganda catòlica y rural, y dará cabuda als treballs dels certámens de glosadors poblers que la Congregació ha celebrats y vaja promoguent.

Entre'ls treballs del primer nombre es notable la Conferencia Històrica, que inserta del Sr. Marquès de Vivot, lletgida per l'autor a la Casa social del Círcol d'Obrers Catòlics dia 20 d'abril de 1908.

Gustosos saludam la novella publicació y establím el cambi.

ALMANAQUE DE «EL FELANIGENSE.— Hem rebut el d'enguany. Du treballs de D. Pere d'A. Penya, M. Costa, C. Siquier, Le Pe, J. Villanueva, J. Xandri, M. Moragues, S. Vidal, M. A. Salvá, B. Batle, H., M. Bordoy, M. J. Penya, M. A. de M., J. Capó, M. Gayá, S. Barceló, A. García, A. Gelabert, F. Escalas, C. M.ª Prohens, R. Rullán, M. Riera y V. Álvarez.

Agraim al Director de nostre confrare, l'exemplar ab que nos ha obsequiat.

AQUEST SETMANARI SE PUBLICA AB CENSURA ECLESIASTICA.

26 MIL CARTES CADA DIA

Aquest nombre, encara que sembli un poc alt, es el que reben de cartes cada dia alguns soberans del món; entre ells el Papa, sense contar alguns millars de llibres y periòdics.

Diàriament arriben al Vaticà de vintidós a vinticin mil cartes y periòdics, que, per obrirlos, exigexen trentacin empleats, entre secretaris y escrivents. El Papa en persona llegeix les més importants.

Mil quatrecentes cartes y tres o quatre mil periòdics y llibres, reb diàriament el president dels Estats Units; al rey d'Inglaterra li arriben diàriament mil cartes y tres mil llibres o periòdics, lo meteix passa a n-el emperador d'Alemanya, qui obri per sa ma metàxa les certificades y les contesta dictant a n-els secretaris, firmantles de son propi puny; el Zar reb siscentes cartes al dia, el rey d'Italia trescentes, y la Reyna Guillermina de cent a cent vint.

Segons pot veures, aquesta es una molestia que pot afegirse a les que sofreixen els caps coronats, malgrat de llur opulenta y aparent gloria. ¡Déu m'en quart de ser rey!

Entreteniments

Solucions dels passa-temps del número seixanta cinc:

Trenca closques.—Cada cosa a son temps y a Nadal neules.

Xarada.—Cambó.

Preguntes.—1.ª l'any 1.150: 2.ª l'any 1.538: 3.ª l'any 1.637.

Fuga de vocals:

Ramellet de murta tendre,
ja pots comensá a florir:
A ta mare tenc de dir,
es vespre, si'm vol per gènre.

Rombo.—

C

Res

Cesar

Sal

R.

Endevinaya.—Salut.

GEROGLÍFIC

DECEMBRE SAB EN

II QU' I

EL MORO MUSA.

XARADA

Dos entre montanyes
segú pots trobar,
a prima no guanyes
gens a treballar,
si ab el tot t'afanyes
prest pots arribar.

UN EX-DEYENENC.

FUGA DE VOCALS

P...s d...l C...r...d... J...s...c...r...s...t...
p...r...t...r...n...s...u...h...M...r...o...
...b...r...m...l...p...r...t...V...s...
...t...n...c...m...l...s...r...t...d...
VERDAGUER.

SEMBLANSES

¿En que s'assemblen un pi y un axám de beyes?
¿Y san Marsal de Marràtxí y un pastó?
¿Y Campos y un castanyé.

M. SANG.

TRIANGUL DE PARAULES

Sustituhiu aquests punts per lletres de modo que diguen:

1. Cosa de militars.
2. Ídem. de reys.
3. Lo que tenen tots els homos.
4. Cosa aont cantar.
5. Una consonant.

EN NEULA.

ENDEVINAYA

L'amo meu se'n ve cantant
com qui sonar la guitarra,
y jo vatx per devall terra
tant si hi ha pedres com fanc.

L'AMO'N RAFEL.

VIAJE GRATIS

COMPRANDO A LA ASOMBROSA
LIQUIDACIÓN DE

La Palmera

ahorra todos los gastos de un viaje a Palma.

A precios baratísimos, Telas de hilo, Creas, Madapolanes, Sábanas, Mantelerías, Sedas, Lanas, Pañetes, Franelas, Bánovas, Mantas de cana, Paraguas, Puntilla, Entradores, etc. etc.

Grandes gangas en Pañería y artículos de Invierno.

Calles Cererols 6 | Bolsería 5
frente Cán Canet | al lado farmacia Rey.

PALMA DE MALLORCA

Obra de Actualitat

LA SAGRADA EUCARISTIA

Llibre dedicat a Sa Santitat

PIO X.

PER

MOSEN PAU MIR Y FERRER

Rector de Porreres.

Se ven en nostra Llibreria a n-el preu de 6 reals. Mallorca, 1, Inca.

La Bona Causa

Llibreria d'en MIQUEL DURÁN

En aquest establiment s'han rebut una partida de coses bones de que tothom deu provehirse ara per a cap d'any.

- DIETARIS molt ben presentats 1'00
- ALMANACH Bailly-Bailliere 1'50
- BLOCS ordinaris y religiosos 0'20

MIQUEL FERRAGUT

En son taller de fusteria se fabrica tota classe de mobles desde els més econòmics fins als més valuosos y artístics.

CONSTRUCCIÓ EN OBRES Y EDIFICIS
Carrer de Mallorca, 64, INCA.

ALMACENIS SAN JOSÉ

DE

Ignacio Figuerola

BRONDO 7-9-11 ESQUINA BORNE

LENCERIA, LANERIA, GÉNEROS DE PUNTO, BISUTERIA, NOVEDADES SASTRERIA Y CAMISERIA
LA CASA MEJOR SURTIDA,
LA MÁS BARATA.

PRECIO FIJO

Imprenta de

Ca-Nostra

BON GUST * ECONOMIA * PRONTITUT
en tota mena de treballs

Inca—Mallorca 1 y 16—Inca.

CA-NOSTRA

SETMANARI POPULAR.

Preu de suscripció

Un trimestre, una pesseta per tot Espanya y doble a l'extranger.

Els obrers que nos ho demanin tendrán la suscripció per 20 céntims mensuals, 2'40 l'any.

S'en troben per vendre en el kiosko de Cort.

A les persones que, per fer propaganda, volguessen una regular cantitat d'exemplars, a preus convencionals.

Redacció, administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, Inca.

Disponible